

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. C.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2022, č. j. MPSV-2022/222891-911,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zamítl odvolání žalobce proti usnesení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 21. 10. 2022, č. j. 1646572/22/AB (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán prvního stupně zastavil řízení o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě doručené zdejšímu soudu dne 19. 12. 2022 pouze zcela obecně sdělil, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. Zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce z řad advokátů.
3. Dále žalobce svou žalobu doplnil podáním ze dne 18. 1. 2023. V tomto podání namítl, že prvostupňové rozhodnutí je opatřeno nečitelným podpisem, v němž chybí jméno a titul pověřené osoby, a že napadené rozhodnutí je taktéž opatřeno nečitelným podpisem s chybějícím jménem a navíc je na něm špatně čitelné razítko. Tyto skutečnosti dle jeho názoru činí listiny neplatnými, protože navrhl zdejšímu soudu, aby obě listiny za neplatné označil a věc vrátil zpět k oprávněnému řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 19. 6. 2023 předně zmínil, že žalobce požádal dne 29. 8. 2022 o příspěvek na bydlení s nárokem od 1. 7. 2022, avšak příspěvek na bydlení byl podle něj žalobci přiznán a vyplacen v řízení vedeném pod sp. zn. 11914-22-AB. V této souvislosti také odkázal na změnu ustanovení § 51 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů účinnou od 1. 7. 2022. Poznamenal, že oproti předchozí úpravě je dávka vyplácena kontinuálně za jednotlivá kalendářní čtvrtletí. Za účinnosti předchozí úpravy bylo třeba vždy k 1. 7. podat novou žádost o dávku.
5. Dále žalovaný podotkl, že v době podání žádosti byly nárok na dávku a její výše za 3. čtvrtletí roku 2022 posuzovány v již zmíněném řízení vedeném pod sp. zn. 11914-22-AB. Existovala tak překážka litispendence. Ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí pak byla podle názoru žalovaného dána překážka věci rozhodnuté.
6. Žalovaný tedy uzavřel, že žalobci byla za uvedené období dávka přiznána a vyplacena, a že zastavením řízení nebyl žalobce krácen na svých subjektivních právech. Navrhl proto zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
8. Žalobce podal dne 29. 8. 2022 správnímu orgánu prvního stupně žádost o příspěvek na bydlení, kterou žádal o přiznání příspěvku na bydlení od 1. 7. 2022 do 30. 6. 2023. V souvislosti s touto žádostí žalobce dále předložil smlouvou o nájmu bytu pro seniory na dobu určitou a další doklady týkající se výše nákladů na bydlení a výše čtvrtletního příjmu.
9. Správní orgán prvního stupně vydal dne 21. 10. 2021 prvostupňové rozhodnutí, jímž řízení zastavil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí mimo jiné uvedl, že nastala překážka podle ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu, neboť řízení ve stejné věci již bylo zahájeno podáním žádosti o příspěvek na bydlení dne 10. 1. 2022. Podpisová část prvostupňového rozhodnutí pak obsahuje údaje o podepisující osobě (konkrétně je vtištěno: „Bc. A. P., vedoucí X“). K těmto údajům je připojen vlastnoruční podpis. Dále je zde zcela zřetelný otisk úředního razítka Úřadu práce České republiky č. 78.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce v podstatě blanketní odvolání, jež ani následně nedoplnil. O tomto podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V podpisové části napadeného rozhodnutí jsou kromě místa a data podpisu obsaženy údaje o podepisující osobě (konkrétně je vtištěno: „A. S., zástupce vedoucího oddělení“), přičemž k těmto údajům je připojen vlastnoruční podpis. Dále se na napadeném rozhodnutí nachází otisk

úředního razítka Ministerstva práce a sociálních věcí č. 34, přičemž několik počátečních písmen ve slovu „Ministerstvo“ se neotisklo zcela dostatečně.

V. Rozhodnutí bez nařízení jednání

11. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zdejší soud zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
13. Podle ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu *se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvede označení „rozhodnutí“ nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou „vlastní rukou“ nebo zkratkou „v. r.“ u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou „Za správnost vyhotovení:“ s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí.*
14. Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.*
15. Kromě obecného vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím namítal žalobce v podané žalobě již pouze vady formálních náležitostí písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Konkrétně měla být obě tato rozhodnutí opatřena nečitelnými podpisy s chybějícími jmény. V případě prvostupňového rozhodnutí měl v podpisu chybět i titul podepisující osoby. Napadené rozhodnutí mělo obsahovat také špatně čitelný otisk úředního razítka.
16. Na tomto místě odkazuje zdejší soud na shora citované ustanovení § 69 odst. 1 správního řádu, podle kterého musí písemné vyhotovení rozhodnutí obsahovat mimo jiné otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Žádné formální požadavky na to, jak má podpis vypadat, však zákon nestanoví. Není tedy bez dalšího vyžadováno, aby se jednalo o podpis čitelný nebo aby podpis obsahoval též křestní jméno podepisující osoby a její akademický titul. Podpis by nicméně samozřejmě neměl vyvolávat důvodné pochybnosti o tom, zda rozhodnutí podepsala právě identifikovaná oprávněná úřední osoba. V projednávané věci podpisy, kterými jsou opatřena písemná vyhotovení správních rozhodnutí, takové pochybnosti nevyvolávají a zdejší soud je hodnotí jako odpovídající příjmením podepisujících osob, jež byly řádně identifikovány jménem, příjmením a funkcí (případně akademickým

titulem). Žalobce zároveň v podané žalobě netvrdil žádné další okolnosti, ze kterých by mělo vyplývat, že podpisy na těchto správních rozhodnutích podepisujícím osobám nepatří. Indicie odůvodňující takový závěr pak neplynou ani z dalšího obsahu správního spisu. Výše uvedená námitka žalobce týkající se vad podpisů na písemných vyhotoveních správních rozhodnutí tedy není důvodná. (Přiměřeně srov. též např. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2023, č. j. 19 Ad 12/2022-21, a ze dne 2. 3. 2023, č. j. 19 Ad 13/2022-21, vydané rovněž ve věci žalobce.)

17. K tomu lze pro úplnost doplnit, že pokud snad měl žalobce pochybnosti týkající se podpisů na jemu doručených vyhotoveních správních rozhodnutí, měl jistě možnost nahlédnout do správního spisu a seznámit se s originály těchto rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 295/2016-45). Ani úplná absence podpisu na vyhotovení správního rozhodnutí přitom nemusí podle judikatury Nejvyššího správního soudu způsobovat nezákonnost či nicotnost takového rozhodnutí (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2004, č. j. 2 Azs 64/2003-54, ze dne 20. 10. 2011, č. j. 2 As 121/2011-90, ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 295/2016-45, a přiměřeně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 As 23/2011-82, či ze dne 29. 3. 2023, č. j. 7 Ads 415/2021-31). V projednávané věci se však o takový případ nejednalo, neboť žalobce namítal toliko nečitelnost podpisů a absenci jmen a akademického titulu. Zabývat se hypotetickou situací, v níž by tyto podpisy na správních rozhodnutích chyběly, by tedy bylo zcela nadbytečné.
18. V souvislosti s žalobcem tvrzenou špatnou čitelností otisku úředního razítka na napadeném rozhodnutí zdejší soud nejprve uvádí, že několik počátečních písmen ve slově „Ministerstvo“ se skutečně neotisklo zcela dostatečně, což do určité míry ztěžuje čitelnost právě tohoto slova. Tato drobná vada však nemá vliv na celkovou srozumitelnost textu na otisku razítka a nezavdává ani pochybnost o podstatě písemnosti nebo o tom, jaký správní orgán napadené rozhodnutí vydal. Ani žalobce přitom takové pochybnosti netvrdil a pouze poukazoval na špatnou čitelnost předmětného otisku úředního razítka. Jedná se tedy o toliko zanedbatelné pochybení, které nemůže být považováno za závažnou vadu rozhodnutí, jež by mohla způsobovat jeho nezákonnost či nicotnost. Ostatně Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 21. 12. 2005, č. j. 5 Afs 136/2004-79, i ohledně úplné absence otisku úředního razítka na rozhodnutí dovodil, že *„[c]hybí – li v rozhodnutí náležitost, uvedená jako podstatná náležitost rozhodnutí, jedná se bezpochyby o vadu; je nutno vždy pečlivě zkoumat charakter vady, kterou je správní akt zatížen. Je vždy namístě zkoumat, zda se jedná o vadu, která je způsobilá založit nezákonnost vydaného rozhodnutí, resp. jeho nicotnost. (...) Lze-li jednoznačně tedy dospět k závěru, že není pochyb o tom, že rozhodnutí vydal oprávněný orgán v rámci svých kompetencí, netrpí vadami, které mohou způsobit jeho zmatečnost, neurčitost nebo nemožnost, přičemž je zřejmé komu je určeno, nelze takové rozhodnutí označit za nicotné. Absence zákonné formy správního aktu může vyvolávat jeho nicotnost pouze tehdy, jestliže je tento nedostatek natolik intenzivní a zřejmý, že po účastnících dotčeného právního vztahu nelze spravedlivě žádat, že budou tento správní akt respektovat. Tak tomu v daném případě však nebylo a na tomto faktu by nemohlo ničeho zvrátit bez dalšího ani chybějící razítko správce daně.“* (Srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 267/2015-38.) Námitku žalobce týkající se špatné čitelnosti otisku úředního razítka na napadeném rozhodnutí tak nelze označit jinak než jako ve své podstatě malichernou a účelově konstruovanou, pročť i ji musel zdejší soud vyhodnotit jako naprosto nedůvodnou.

19. Pro úplnost považuje zdejší soud za vhodné vyjádřit se na závěr i k onomu zcela obecnému konstatování žalobce, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. V tomto ohledu odkazuje především na závěry vyjádřené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, týkající se pojmu žalobní bod. V tomto rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu mimo jiné uvedl: „*Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (...) Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. (...) Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtky. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“*
20. Jak tedy vyplývá z těchto citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu je třeba považovat za řádný žalobní bod konkrétní skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací. Žalobce je tak povinen vylíčit jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů a úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný správní orgán dopustit v procesu vydávání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným. Zcela obecné vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím bez uvedení jakéhokoli důvodu proto nemůže být samo o sobě považováno za žalobní bod ve smyslu výše zmíněného ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Z tohoto důvodu se jím tedy zdejší soud v tomto rozsudku nijak blíže nezabýval.

VII. Závěr a náklady řízení

21. Ze všech výše uvedených důvodů dospěl zdejší soud k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
22. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 3. října 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce